

Budapestre vonatkozó sajtócikk

342.228

Szerző: *Ortuly Tiszti Lajos dr.*

Cím: *Piros - Sárga - zöld.*

Hely

Idő

"1929"

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Személy

Bp.

1929. XII. 22.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

PIROS-SÁRGA-ZÖLD

Irtó Ortuly-Tiszti Lajos dr.

Az új fővárosi törvényjavaslatnak van egy oly szakasza, amelyet a sajtó és a nagyközönség eddig nem méltatott figyelemre. Újra megállapítja ugyanis a javaslat Budapest címerét és címek megfelelően a főváros színeit.

Számtalanszor fájdalmasan kellett megállapítaniuk, hogy valahányszor Budapest ünnepséget ült, a középületek ormain megjelentek a román színek. Minden hazafiasan gondolkodó emberben keserűséget ébresztett a vörös-sárga-kék színek látása, de különösen azok éreztek izgalmat, akiknek szülőföldjét Románia tépte le az ország testéről. Ezen az állapoton már régen változtatni kellett és lehetett volna.

Pest, Buda és Óbuda egyesítését az 1872. évi XXXVI. törvénycikk mondotta ki, de csak a következő évben hajtották végre, amikor is a három város közös közgyűlése állapította meg a szervezeti szabályrendeletet, amely ma is érvényben van és ekkor igyekeztek megoldani a címerkérdést. A megállapítás azonban nem sikerült, mert a piros-sárga-kék lobogó nem vett át semmit Buda különleges színeiből (a pirosból és a zöldből), ellenben átvette Pest város korábbi színeiből a sárga színt és a kéket. E zászlószínek megfelelően a címerpajzs színeinek, amit azért kell kiemelni, mert zászlószíneket nem szoktak külön megállapítani sem kiváltságlevelben, sem törvényben, hanem csak címer. A címerpajzsmezőben előforduló színekből, illetve fémekből (arany, vagy ezüst) állnak elő a zászlószínek. A zászlószíneket tehát csak abban az esetben lehet megváltoztatni,

ha a címerpajzs is változtatást szenved. Erre pedig heraláikailag is szükség volt, mert az eddigi címerben a Pestet és Budát jelképező tornyos várak háttére mindenütt vörös, a várkapuk háttére azonban teljesen megokolatlanul kék. Ezenkívül a címer alsó részében álló várak, mely Budát és Óbudát jelentik, — nem szabadon kellene lebegnie, hanem zöld mezőben állania.

Az új fővárosi törvényjavaslat tehát címerükön is helyesen jár el, amikor a kapuk eddigi kék háttérét vörössel helyettesíti és elrendeli, hogy az alsó vár zöld mezőben álljon. Ezzel ugyanis önmagától elesik Budapest címeréből a kék szín, amelynek semmi jogosultsága nem volt, s belekerül a címerbe Buda egyik régi különleges színe: a zöld. Ilyenformán pedig a főváros zászlószíneiben is a kék helyébe a zöld lép. A főváros lobogója tehát piros-sárga-zöld lesz ezután.

Nem érdektelen felvetni azt a kérdést sem: hogyan jutott Románia a jelenlegi színeikhez? Miként ismeretes, még 1873-ban, amikor a főváros jelenlegi területét egyesítették, nem volt román királyság. Ez csak 1881-ben jött létre, mint ilyen. A valóságban azonban nem ekkor választották a piros-sárga-kéket román zászlószíneknek, hanem még régebben. *Ilovcsky* János szerint 1848-ban a magyar történelemből jól ismert, hírhedt *Tancu* Ábrahám a balázsfalvi gyűlésen kihirdette, hogy Erdély színeit elveszik Románia részére és legyenek ezentúl e színek román színek. Azt is hozzáfűzte: „...és vesszenek a magyarok!” Ha valóban ez lenne az igazi eredete a román zászlószíneknek, úgy százszorosan megokolt, hogy a két lobogót többé összeváltani ne lehessen.

Hangsúlyoznunk kell, hogy nemcsak ne-

künk magyaroknak volt kellemetlen látvány a főváros román színű zászlója, hanem szemet szúrt idegeneknek is. Amikor *Grandi* olasz külügyminiszter — még mint államtitkár — Budapesten járt és a fővárosi ünnepi zászlófészben fogadta, előkelő vendégünk többek előtt csodálkozását fejezte ki azon, hogy a főváros román színekkel ünnepel.

Ugyanígy megütöközött rajta a fővárosnak

számos más tekintélyes külföldi vendége is, ami mutatja, hogy a kérdésnek bizonyos propaganda íze is van.

Nemrég elhunyt kitűnő *Rákosi* Jenőnk azt mondotta egy ünnepségen: e zászló nemcsak demonstráció, nem csupán jelkép, hanem a zászló maga egy vallomás. Vallomás, amely kifejezésre juttatja, ami egy sokaságnak, egy nemzetnek, egy városnak, egy egyesületnek, egy hadseregnek a szívében él. Ha a magyar zászló magyar lelket és gondolatot, magyar érzést és szenvedést, magyar vitézséget fejez ki, akkor türethetetlen volt, hogy a főváros zászlója ezzel ellentétben megszegyenitést és keserűséget juttasson eszünkbe és fejezzen ki.

Ezért őszinte örömet és megnyugvást kelt bennünk a módosított törvényjavaslatba felvett rendelkezés és reméljük, hogy rövidesen a főváros egész polgársága, sőt az egész nemzet örömmel köszönheti Budapest új lobogóját!